Durantis, Guilelmus: Rationale divinorum officiorum
[Straßburg: Drucker des Iordanus <de Quedlinburgo>], 1483 Seite 353

natiuitatē referri. ⁊ exponūt ī introitu ho
die.i.hac die añ luciferꝫ stellā videlicꝫ ma
tutinā genui te.i.generatōꝫ tuā sū ōpatꝰ
Et qꝛ ī euāgelio dꝛ.maria pepit filiū suuꝫ
ꝑmogenitū.exponit ꝑmogenitū.i.añ q̄m
nullū. Officiū vo scde misse aūt ꝯcorda
re dictis pastoꝝ dicētiū vt legit̄ in euāge
lio.trāseamꝰ vsqꝫ bethleē ⁊ vi.hoc.v.q.f.
est Qui ꝯ̄tulātes dicūt ī introitu lux fulge
bit. Orta eni erat stella ex iacob. Uel dꝛ
lux fulgebit ī ꝑsona legis q̄ tꝑalēꝫ natiui
tatē antiq̄s patribꝰ repmisit. Et subdit.
Dñs regnauit decorē indutꝰ ē.illū.s.de
corē q̄ coronauit eū mater sua. Hec ē hu-
manitas. Et addūt in ꝯ̄duali. Bñdictꝰ q̄
venit. ⁊ ī allā. Dñs regnit. Et qs ⁊ q̄ꝫtus
sit. ī offerēda suppõnūt dicētes. Dñs eni
firmabit orbē terre. Et qꝛ primꝰ pies ē ex
hebreis. iō ꝑmicie.s.pastores ī cõione lo-
quunt̄ ad eos. Exulta filia syon.i.ecclia.
Officiū tercie misse personat mirabilia
v̄ba dei qd̄ erat ī pncipio. ⁊ incipit ēē ca-
ro.sicut legit̄ ī euāgelio. Hoc v̄bū ē puer
q̄ s̄m ꝓphetā natꝰ est nobis vt canimꝰ in
introitu. Et hoc ē canticū nouū. de q̄ pro
pheta ī v̄su. Cātate dño canticū nouum.
Hoc qꝫ verbū ē illd̄ salutare. de q̄ ꝓtinus
canit̄ ī ꝯ̄duali Uiderūt oēs. hec ē lux ma
gna. q̄ descēdit ī virgīs vteꝝ q̄ illuminat
oēm hoīeꝫ ve. in hūc mundū. d q̄ dꝛ ī euā
gelio. In pncipio ⁊c. Hic demū ē ille di-
ues rex ⁊ potēs cui dꝛ ī offerēda. Tui sūt
celi ⁊ tua ē terra. In fine ꝑme ⁊ scde mis-
se dicūt q̄dā. Bñdicamꝰ dño. ꝓut dictuꝫ
est sub ti. de aduētu. Ab hac aūt die vsqꝫ
ad octauā epiphanie rñsoria ⁊ eoꝝ v̄sus
dicūt cū allā. ad repsentandū summā le-
ticiā q̄ aduenit tpe grē.

De dominica infra octauas natalis domini

IN dominica que in-
tercedit infra octauā natalis dñi cantat̄
de natiuitate dñi. Un̄ introitꝰ misse est.
Dū mediū silentiū tenerēt oīa ⁊c. sap. xix
c. Est eni triplex silētiū.s.ignorātie. despe
ratōis. ⁊ glorie. Silētiū ignorātie fuit añ
legē. qꝛ ignorabāt peccata sua. ⁊ iō nō cla
mabāt ad dñm. Ad ro. x. Mors regnuit
ab adā vsqꝫ ad moysen. Postq̄ꝫ aūt lex
data ē ad cognitōꝫ peccati. mlto tpe hua-
uerunt legē. Ad vltimū vo desꝑauerūt
q̄ñ.s.oēs declinauerūt simul inutiles fa-
cti sūt. tūc fuit silētiū despatōis. Postq̄ꝫ
aūt venit xp̄s ruptū ē silētiū. Un̄ clamāt
oēs laudes dei. Silentiū glie veniet q̄ñ
impletū erit totū desideriū nostꝝ. In silē
tio desperatōis venit dñs vt ei attribue-
ret salꝰ hūani generis. q̄ est verꝰ medicꝰ.
Et hoc ē qd̄ dicit. Dū mediū silentiū te-
nerēt oīa Sequit̄. et nox.i.dyabolꝰ ī suo
cursu mediū.i.cõe iter haberet. Oēs eni
cõiter ad īferos descēdebāt. Omnipotēs
s̄mo tuꝰ.i.filiꝰ tuꝰ dñe pater. q̄ dꝛ sermo
patris. qꝛ ꝑ eū pater notꝰ ē. a regalibꝰ se-
dibꝰ venit q̄rere ⁊ facere reges. Uel ad
lrām dū oīa tenerēt mediū.i.cõe silentiū
de nocte.s.q̄ñ oīa silēt. ⁊ nox ī suo cursu
mediū iter ꝑageret ad lrām. oīpotēs ser-
mo tuꝰ a.r.se.ve. qꝛ media nocte natꝰ est
dñs. Et ꝯcordat eplā. quāto. ad gal. iiij. c
Ubi dꝛ. At vbi. venit plenitudo tpis ⁊c.
Respōsoriū est. speciosus forma ⁊c. qꝛ im
munis ab omni peccato ⁊ oībus virtuti
bꝰ plenꝰ. Sicut eni habet̄ ad col. ij. In
ipso habitat oīs plenitudo diuinitatis
corꝑaliter.i.ad modū trine dimēsionis.i.
cõi modo. sicut in omnibꝰ est.s.essentiali
ter p̄sentialit̄ ⁊ potētialit̄. Itē s̄m gratiā
est in sanctis ⁊ s̄m vnionē est in xp̄o. ⁊ iō
diffusa est grā ī labijs tuis. grā. qꝛ nunq̄ꝫ
sic locutꝰ est hō. diffusa est inquā. qꝛ ī ore
eiꝰ fuit lex clemētie. vt cum dixit. mulier

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-121/0353
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG